

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 471/2020
17.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Виктора Јухаса Ђурића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бечеју 1К.70/18 од 12.12.2019.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 220/20 од 18.03.2020.године, у седници већа одржаној дана 17.06.2020.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Виктора Јухаса Ђурића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бечеју 1К.70/18 од 12.12.2019.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 220/20 од 18.03.2020.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бечеју 1К.70/18 од 12.12.2019.године, између осталих, окривљени АА је оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 9 (девет) месеци у коју му се урачунава време које је провео у притвору од 25.11.2018.године до 21.12.2018.године.

Истом пресудом према окривљеном АА је на основу члана 422. тачка 1) ЗКП одбијена оптужба да је у заједници са ББ извршио кривично дело описано у тачки два изреке првостепене пресуде. Оштећени су са имовинскоправним захтевом упућени на парницу. Окривљени је ослобођен плаћања трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 220/20 од 18.03.2020.године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА и ББ, па је потврђена пресуда Основног суда у Бечеју 1К.70/18 од 12.12.2019.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Виктор Јухас Ђурић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да

Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине првостепену и другостепену пресуду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да се побијана правноснажна пресуда заснива на доказима на којима се по одредбама ЗКП не може заснивати, а без којих доказа не би била донета осуђујућа пресуда и то на извештајима о обради и вештачењу трагова папиларних линија Национално криминалистичког центра Одсек у Новом Саду, Група за регистрацију и идентификацију број ../2013 и број ../2013 од 24.10.2013.године које је сачинила дактилоскопски вештак Полицијски наредник I класе Ранка Степановић, извештајима о форензичком прегледу лица места ПС Бечеј КТ../2013 и КТ../2013 од 30.10.2019.године и вештачењима која су током главног претреса обавили Ранка Степановић и Горан Вујичић на основу наредбе суда, као и њиховим исказима датим у својству вештака, а који незаконити докази су сходно члановима 16. став 1. и 84. ЗКП морали бити издвојени из списка предмета. Као разлог незаконитости извештаја о обради и вештачењу трагова папиларних линија Национално криминалистичког центра Одсек у Новом Саду, Група за регистрацију и идентификацију број ../2013 и број ../2013 од 24.10.2013.године које је сачинила дактилоскопски вештак Полицијски наредник I класе Ранка Степановић, бранилац окривљеног наводи да су та вештачења обављена без наредбе органа поступка, јер их је наредила полиција која није орган поступка. Поред тога, као разлог незаконитости вештачења која су током главног претреса обавили вештачи Ранка Степановић и Горан Вујичић, као и њихових исказа датих у својству вештака, бранилац окривљеног наводи да су исти обављени од стране службеника полиције, а не од стране физичких лица независних од полиције и уписаних у Регистар вештака, те да исти у суштини представљају преписана претходна вештачења полиције и засновани су на материјалу који није био прибављен од стране суда, не постоји у списима предмета и који није саставни део записника у увиђају, а вештаку који је службеник полиције је био доступан из полицијских материјала и то посебно на службеној белешци о форензичком прегледу лица места ПС Бечеј Кт.бр../2013 од 14.08.2013.године која није сачињена сходно одредбама чланова 232. и 233. ЗКП истовремено са записником о увиђају од 26.07.2013.године, него око 19 дана касније, при чему се у наведеном записнику о увиђају не наводи да ће касније бити сачињена службена белешка.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Виктора Јухаса Ђурића били су предмет разматрања Апелационог суда у Новом Саду који је поступао у другом степену по изјављеним жалбама на првостепену пресуду Основног суда у Бечеју 1К.70/18 од 12.12.2019.године. Апелациони суд у Новом Саду као другостепени је ове наводе браниоца окривљеног оценио неоснованим и о томе на страни 3 другостепене пресуде Кж1 220/20 од 18.03.2020.године изнео јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Врховни касациони суд је, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Виктора Јухаса Ђурића, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**